

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

בפני כבוד השופט מחמוד שדאפנה

התובעת

ש' ב'

ע"י ב"כ עו"ד תם אגמי שקורי

נגד

הנתבע

נ' ב'

ע"י ב"כ עו"ד אדר בן גיגי

בעניין הילד הקטין:

ע' ב'

פסק דין

בפני תובענה לפסיקת מזונות ומדור עבור קטין, אשר הוגשה על ידי אמו.

רקע עובדתי:

1. הגב' ש' ב' (להלן: "התובעת" ו/או "האם") ומר נ' ב' (להלן: "הנתבע" ו/או "האב") נישאו כדמו"י ביום ***, ומנישואין אלה נולד הילד ע' ב' ביום ***, כיום בן שלוש שנים וחודשיים (להלן: "הילד" ו/או "הקטין").
2. הצדדים התגוררו ב- ***, עד אשר בחודש אוגוסט 2019 עברו הצדדים להתגורר ב- ***.
3. על פי האמור בכתבי הטענות, יחסי הצדדים ידעו מורדות ועליות ובחודש אוקטובר 2019, חודשיים לאחר המעבר לעיר ***, עזבה האם את הבית עקב רצונה להתגרש.
4. בעקבות הפרידה הגישה האם ביום 3.12.2019 את התביעה שבפני למזונות ומדור קטין (תלה"מ 9420-12-19), תביעה למשמורת, החזקת ילד, חינוכו וזמני שהות (תלה"מ 9379-12-19), והאב הגיש ביום 11.12.2019 תביעה למשמורת קטין (תלה"מ 29344-12-19).
5. ביום 12.2.2020 ניתן פסק דין בהסכמת הצדדים (תלה"מ 9379-12-19 ותלה"מ 29344-12-19), לפיו המשמורת ביחס לילד תהא בידי האם. באשר לזמני השהות הוסכם, כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

בחדשי שעון החורף (אוקטובר-מרץ): זמני השהות בין הילד לאב יתקיימו בימי ב' ו-ה', כאשר על האב לאסוף את הילד מהמסגרת החינוכית ולהחזירו לבית האם עד השעה 19:30. בשבוע השני, האב יאסוף את הילד ביום ב' מהמסגרת החינוכית והאם תביא את הילד לבית האב עד לא יאוחר מהשעה 19:30 בערב. כמו כן, במוצ"ש תבוא האם לאסוף את הילד מבית האב.

בחדשי שעון הקיץ (אפריל-ספטמבר): זמני השהות בין הילד לאב יתקיימו בימי ב' ו-ה', כאשר על האב לאסוף את הילד ביום ב' מהמסגרת החינוכית ולהחזירו לבית האם עד השעה 19:30, וביום ה' על האב לאסוף את הילד מהמסגרת החינוכית ובמוצ"ש תבוא האם לאסוף את הילד מבית האב. החל מחודש אפריל 2020, האב יאסוף את הילד בימי ב' ו-ה' החל מהשעה 14:00 וישיבו לבית האם עד השעה 19:30.

כן נקבע, כי חלוקת הזמנים בחופשות ובחגים תתקיים בהתאם להמלצות התסקיר מיום 9.1.2020.

6. עוד נקבע בהסכמה, כי פסק דין בעניין מזונות הילד יינתן על סמך החומר המצוי בתיק, ללא שמיעת הצדדים.

טענות הצדדים:

עיקר טענות האם:

7. על פי גרסת האם, האב אינו ממלא מזה זמן רב את חובותיו כלפיה, נוהג עמה באלימות מילולית, משפיל ומבזה אותה, ומאיים עליה שיעשה הכל כדי לקחת לה את הילד.

8. לטענת האם, עם מעבר הצדדים לעיר *** המצב הזוגי בין הצדדים החרף. לטענתה, שיתפה את האב בתחושותיה ואמרה לו כי עדיף שהשניים יפרידו כוחות, והאב אף ידע והסכים לכך.

9. האם טוענת, כי האב אינו מוכן לשאת בכל תשלום עבור הילד, וחדל להפקיד את הקצבה שהוא מקבל לחשבון הצדדים.

10. האם מוסיפה וטוענת, כי היא מתגוררת כיום עם הילד בבית הוריה ואינה נושאת בדמי מדור, אולם בעתיד היא מתכננת לעבור ולהתגורר בדירה לבדה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

11. בהקשר להכנסותיה, ציינה האם כי כאשר התגוררו הצדדים ב- *** עבדה כסייעת בגן ילדים. לטענתה, עם מעבר המגורים לעיר *** התפטרה מעבודתה ומאז אינה עובדת וחותרמת אבטלה בלשכת התעסוקה. ביחס להכנסתו של האב טענה האם בכתב התביעה, כי האב הינו נכה בשיעור 70% ומקבל קצבת נכות מביטוח לאומי בגובה 4,159 ₪. האם הוסיפה וטענה, כי עד לקבלת קצבת הנכות עבד האב בתור מאבטח והכנסתו עמדה על סך של 6,500 ₪ לחודש. לטענתה, על סמך הצהרות האב יש ברשותו כספים והוא אף שכר ייצוג ושילם עבורו 60,000 ₪.

12. האם העריכה בכתב התביעה את צרכיו של הילד בסכום של 1,450 ₪ לחודש, על פי הפירוט הבא: מזון וכלכלה- 800 ₪, ביגוד והנעלה- 200 ₪, ביטוח רפואי ותרופות- 50 ₪, משחקים, הצגות, ג'ימבורי, סרטים וצעצועים- 400 ₪. בנוסף עותרת היא לחיוב האב במדור כפי חלקו של הילד (30%).

13. בנוסף לאמור לעיל, טוענת האם כי יש לחייב את האב במחצית הוצאות החינוך של הילד. לילד עיכוב שפתי והוא נזקק לטיפול אצל קלינאית תקשורת פעם בשבוע שעלותו כ- 300 ₪.

14. כמו כן, עותרת האם לחייב את האב במחצית הוצאות הבריאות החריגות של הילד ו/או טיפולים אשר אינם מכוסים על ידי הביטוח הרפואי ו/או אינם ניתנים במסגרת סל הבריאות, כולל טיפולים בצרכים המיוחדים של הילד.

עיקר טענות האב:

15. על פי גרסת האב, האם נטלה את חפציה וחפצי הילד, ועזבה את הבית המשותף בו התגוררו הצדדים להוריה שב- *** יחד עם בנם הקטין. לטענתו, עזיבת האם את דירת הצדדים הייתה ללא ידיעתו וללא הסכמתו.

16. לטענת האב, הוא זה שטיפל בילד במסירות מיום היוולדו, בזמן שהאם עבדה והשתכרה כראוי.

17. האב טוען לעניין גובה הכנסתו, כי הוא נכה בשיעור של 70% ואי כושר בשיעור 100% ומשתכר מקצבת נכות בסך של 4,263 ₪ בלבד. לטענתו, הוא לא יוכל לעמוד במזונות כה גבוהים ולא מידתיים לאור מצבו הכלכלי הרעוע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

18. האב התייחס במסגרת התגובה לבקשה למזונות זמניים, לתוספת תלויים המשולמת עבור בני זוג וילדים של מקבלי קצבת נכות כללית. לטענתו, נכון לשנת 2019 שיעור התוספת עבור בת זוג עומד על סך של 1,189 ₪, אולם לטענתו, כעת בעת פרידתם של הצדדים, הוא לא יהיה זכאי עוד לתוספת התלויים עבור בת הזוג והוא יישאר עם הכנסה של 3,074 ₪ בלבד. לטענתו, הוא ימשיך לקבל תוספת תלויים עבור הילד בלבד על סך 951 ₪.

19. האב טוען, כי הוא סובל ממחלת הקרוהן, מחלה קשה אשר אינה מאפשרת ניהול תקין וסביר של חייו. לטענתו, קצבת הנכות המשולמת לו משמשת אותו לטיפולים רפואיים חודשיים ולרכישת תרופות רבות בסכומים מופרזים מדי חודש, וכל הוצאה נוספת מעבר להוצאות הקיימות תגרום לו לקריסה כלכלית.

20. באשר להכנסות האם טוען האב, כי בעת מעבר הצדדים לעיר *** החלה האם לחתום אבטלה בלשכת התעסוקה, אך במקביל עבדה כמטפלת בילד קטן והשתכרה סך של 3,000 ₪ בנוסף לקצבת האבטלה. לטענתו, עד למעבר לעיר *** עבדה האם כסייעת בגן ועבדה גם בבניית ציפורניים.

21. לטענת האב, במהלך נישואי הצדדים האם היא זו שעבדה ופרנסה את המשפחה, והוא נאלץ להישאר בבית בגין מצבו הרפואי. לטענתו, הוא זה שביצע את כל מטלות הבית, בעוד האם דאגה לטפח ולקדם קריירה.

22. האב דחה את הסכומים שצוינו על ידי האם כהוצאות הילד, ולדבריו אלה גבוהים ובלתי מידתיים.

המסגרת הנורמטיבית:

23. הצדדים בתיק זה הינם יהודים, משכך חל בעניינם הדין העברי.

24. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים על פי הדין האישי החל עליו:

"אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

25. על פי הדין העברי ישנם מספר 'מעגלי חבות' במזונות: מעגל מזונות החובה ומעגל מזונות הצדקה. עד לגיל שש שנים חב האב חבות מוחלטת במזונות ילדיו הקטינים. הפסיקה אימצה את הגישה ההלכתית לפיה אב יהודי חייב לבדו במזונות ההכרחיים של ילדיו הקטינים עד הגיעם לגיל 6, וחויב זה הינו חיוב אבסולוטי, בעוד שהאם פטורה ממזונות אלה, בלי קשר למצבה הכלכלי (ראו: תה"ס (ת"א) 11446-11-16 מ.ה. נ' ר. ב. (פורסם בנבו, מיום 15.1.2018)).
26. החיוב במזונותיהם של קטינים בגילאי 6-0 שנים ("קטני קטנים") הוא חיוב מן הדין, המהווה חיוב עצמאי ואבסולוטי, אותו ניתן לרכז, בנסיבות חריגות, על ידי צמצום הגדרת "הצרכים ההכרחיים" או צמצום הגדרת "אמידותו" של האב (ראו: עמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א. א. נ' מ.א. (פורסם בנבו, מיום 26.3.2015)).
27. בגדר צרכים הכרחיים של קטין, שחובתו של האב לספקם במלואם, נכללות רק חלק מהוצאות המשפחה. צרכי הקטין שנחשבים למינימום הכרחי הם: דיור (שכר דירה והוצאות דיור שוטפות- אחזקת דירה), ריהוט וציוד לבית, מים, חשמל, גז, ארנונה וטלפון), מזון, ביגוד והנעלה, חינוך, בריאות ותחבורה. ייתכן ויכללו בסל זה גם הוצאות מיוחדות לקטין כגון הוצאות רפואיות מיוחדות, שיעורים פרטיים וכיו"ב. כל מה שמעבר לכך (כגון: צעצועים, חופשות, ביגוד וצרכי חינוך מעבר למינימום הנדרש) נכללים במסגרת מזונות מדין צדקה.
28. בפסיקה ניכרת מגמה של צמצום הצרכים ההכרחיים למינימום (ראו: תמ"ש (ת"א) 16981/96 דהאן נ' דהאן (פורסם בנבו, מיום 16.5.1996)), כאשר נקבע, כי ישנם צרכים הכרחיים של כל קטין באשר הוא קטין וצרכים הכרחיים מינימאליים המתייחסים לקטין נשוא ההליך.
29. לעניין הוצאות המדור ואחזקתו, הפסיקה נוהגת להעמיד את שיעור השתתפות אב בהוצאות מדור והחזקתו בגין קטין אחד בהיקף של 1/3 מההוצאות. יש שרואים באחזקת מדור צרכים הכרחיים ויש שרואים בו צרכים מדין צדקה (ראו: ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג (4) 201, 205 (1989); ע"א 764/87 אוהר נ' אוהר (פורסם בנבו, מיום 31.12.1987); תמ"ש (ת"א) 104840/00 א. ב. נ' ב. א. (פורסם בנבו, מיום 21.7.2003) ותמ"ש (י-ם) 21990/00 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, מיום 3.4.2011)).
30. באשר לשאלה כיצד ייפסקו מזונות הקטין כאשר לא הובאו ראיות מספיקות לביסוס היקף הצרכים המפורטים בתביעה, נפסק כי תביעה למזונות היא תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת. עם זאת, כאשר לא כל הצרכים מוכחים, בית המשפט פוסק מזונות לפי שיקול דעתו ואמדת הצרכים הסביר והראוי.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

31. בהתאם לפסיקה, צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בידיעה כללית שיפוטית עומדים על סך של 1,250 ₪- 1,400 ₪, ללא הוצאות מדור וללא הוצאות חינוך.
32. כן נקבע, כי יכולותיו של האב אינן נקבעות על יסוד הכנסותיו בלבד ויש להתחשב גם ביכולתו הפוטנציאלית להשתכר ולהגדיל השתכרותו (ראו: ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1) 725, 721 (1984)). על פי הפסיקה על החייב במזונות להשכיר עצמו לכל עבודה כדי לזון את מי שהוא חייב במזונותיו ולמלא חובתו כלפי משפחתו. בית המשפט יקבע את המינימום הדרוש לקיומם גם בהעדר כל ראיה על יכולת החייב (ראו: ע"א 383/62 יחזקאל נ' יחזקאל, פ"ד י"ז 956 (1963)).
33. באשר להותרת מינימום הכרחי לקיום של האב, נקבע בפסיקה כי לצד חיובו של האב במזונות ילדיו הקטינים, יש להותיר בידו סכום אשר מאפשר קיום אנושי מינימאלי (ראו: ע"א 456/70 אלכסנדר נ' אלכסנדר, פ"ד כ(1) 735 (1972) וע"א 542/68 בן סירה נ' בן סירה, פ"ד כג(1) 169 (1969)). באשר למינימום ההכרחי לקיום האב, בית המשפט העליון אישר פסקי דין אשר הותירו לאב סכום הנמוך מ- 2,000 ₪ לחודש לקיומו (ראו: בע"מ 1715/07 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם בנבו, מיום 26.8.2007)).
34. בכל הנוגע לחיוב במזונות קטינים מעל גיל 6, בהתאם להלכת בית המשפט העליון, בגילאי 6-15 שנים החיוב במזונות הוא מדין צדקה והוא חל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה מעבודה ובהתחשב חלוקת זמני השהות של הקטינים ובהתחשב ביתר נסיבות העניין (בע"מ 919/15 ובע"מ 1709/15 פלוני נ' פלונית ואח' (פורסם בנבו, מיום 19.7.2017)) (להלן: "בע"מ 919/15"). בכך למעשה השווה הדין החל בגילאי 6-15 שנים לזה החל בגילאי 15-18 שנים, שם גם החיוב על פי הדין העברי הוא מדין צדקה ומוטל על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות.
35. אכיפתו של החיוב מדין צדקה על אב או אם מותנית בשני תנאים מצטברים: האחד, כי ההורה עצמו הוא אמיד כך שלאחר סיפוק צרכיו שלו נותר בידו ליתן צדקה והשני, כי הקטין נצרך ואין לו מקורות עצמאיים משלו לסיפוק צרכיו. שיעור מזונות מדין צדקה נועד להביא את הקטין ככל הניתן לרמת החיים לה הורגל ערב הגירושין (בע"מ 919/15, פסקאות 24-25, 27 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).
36. יש לציין, כי ההלכה התקדימית שנקבעה בבע"מ 919/15 חלה גם במקרה בו המשמורת אינה משותפת וגם במקרים בהם ההתדיינות החלה קודם ניתן פסק הדין בבע"מ 919/15 (ראו: תלה"מ (ראשל"צ) 17237-01-17 ו.ג. נ' ש.ג. (פורסם בנבו, מיום 17.10.2017); תלה"מ

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

- 1 (ת"א) 53712-11-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 23.10.2017) ותלה"מ (ראשל"צ)
2 7531-05-17 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 14.11.2017).
3 37. בענייננו, הילד הינו בן 3 שנים וחודשיים נכון למועד מתן פסק הדין. על כן, נוכח גילו של
4 הילד הלכת 919/15 לא שינתה דבר, מאחר והיא חלה על קטינים מעל גיל 6. על כן, בנסיבות
5 העניין, יש לחלק את החיוב במזונות לשתי תקופות: עד לגיל 6 ומגיל 6 ואילך.
6 38. מהגיע הקטין לגיל 6, על הערכאה הדיונית לקבוע ממצאים עובדיים ביחס לפרמטרים
7 הבאים:
8 א. הערכת וקביעת צרכי הילדים לפי רמת החיים שהורגלו הילדים ערב הפירוד (צרכים
9 תלויי שהות ובכללם מדור והחזקתו, צרכים שאינם תלויי שהות וצרכים חריגים).
10 ב. היכולות הכלכליות של הצדדים (לא רק הכנסותיהם הפנויות של ההורים אלא
11 קביעת יכולת כלכלית מכל המקורות העומדים לרשות ההורים לרבות שכר עבודה).
12 ג. קביעת יחסיות ביכולת הכלכלית של ההורים זה מול זה.
13 ד. חלוקת משמורת בפועל (שקלול הוצאות תלויות שהות ביחס היכולת הכלכלית של
14 שני ההורים וקביעת גובה החיוב בהתאם).
15 (ראו: עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (פורסם בנבו, מיום 20.12.2017).
16 39. כן נקבע בפסיקה, כי בית המשפט לא יהיה מחויב לנוסחאות אריתמטיות נוקשות, אלא
17 יוכל לשקול שיקולים שונים העולים ממכלול הנסיבות המשפחתיות (ראו: עמ"ש (ת"א)
18 32172-11-17 ע.ש. (קטינה) נ' נ.ש. (פורסם בנבו, מיום 10.1.2019)).
19
20
21

דיון והכרעה:

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים:

- 24 40. יכולותיה הכלכליות של האם: על פי האמור בכתב התביעה, בתקופה בה התגוררו הצדדים
25 ב- *** עבדה האם כסייעת בגן, ולאחר שעברו להתגורר ב- *** התפטרה האם מעבודתה
26 ומאז אינה עובדת וחותרמת אבטלה בלשכת התעסוקה. האב אישר, כי עם המעבר, החלה
27 האם לחתום בלשכת התעסוקה, אולם טען, כי במקביל עבדה האם כמטפלת בילד
28 והשתכרה סך של 3,000 ₪ לחודש בנוסף לקצבת האבטלה.
29

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

41. יכולותיו הכלכליות של האב: בהתאם לגרסת האב, אין לו מקור פרנסה מלבד קצבת נכות בסך של 4,263 ₪ מהמוסד לביטוח לאומי. לטענתו, לאחר פרידת הצדדים הוא לא יהיה זכאי עוד לתוספת התלויים עבור בת הזוג המשולמת לו, והוא יישאר עם הכנסה של 3,074 ₪ בלבד. לטענת האם, האב עבד בעבר בתור מאבטח והכנסתו עמדה על סך של 6,500 ₪ לחודש.

42. בענייננו ובשים לב לנתונייהם האישיים של הצדדים, אני קובע כי אין כל מניעה כי האם תמצא לעצמה משרה בתחומים בהם עסקה בעבר, כדוגמת סייעת/ מטפלת בילדים. אני מעריך את כושר השתכרותה של האם על סך של 5,000 ₪ נטו לחודש, כאשר סכום זה משקף את יכולת השתכרותה של האם אותה היא אינה מנצלת. האב אינו עובד ומקבל קצבת נכות בסך של 4,263 ₪. אשר על כן, אני קובע שהכנסתו של האב תעמוד על גובה קצבת הנכות בסך של 4,263 ₪ לחודש, ומתוך סכום זה יש להפחית סך של 1,189 ₪ (תוספת עבור בת זוג) ובסה"כ 3,074 ₪ לחודש.

דיון בצרכי הילד:

43. באשר לצרכי הילד, בכתב התביעה האם פירטה את צרכי הילד והעמידה אותם על סך כולל של 1,450 ₪. בנוסף, עותרת האם לחיוב האב במדור כפי חלקו של הילד (30%). האב דחה את הסכומים שצוינו על ידי האם וטען, כי סכומים אלה גבוהים ובלתי מידתיים.

44. בענייננו ונוכח פסיקת בית המשפט בעניין גובה המזונות ההכרחיים ובשקלול כל הנתונים שלפני, כאשר שמתי לנגד עיני את הכנסות שני הצדדים, מצבו הרפואי של הנתבע, צרכיו של הילד, זמני השהות שמתקיימים כיום, והחובה, שנקבע בהלכה הפסוקה, להותיר לאב מינימום למחייתו, וכן על מנת להטיח את מלוא צרכיו של הילד, אני מעמיד את צרכיו ההכרחיים של הקטין עד גיל 6 בסך של 1,250 ₪ לחודש כולל הוצאות המדור ואחזקתו.

45. החל מגיל 6 ואילך, בשים לב להכנסות הצדדים, לגיל הילד, זמני השהות ולצרכי הילד ולפסיקה הנוהגת כפי שפורטה בהרחבה, ובפרט לאור ההלכה החדשה שנקבעה בבע"מ 919/15, אני מוצא בנסיבות העניין לחייב את האב בתשלום מזונות בסך של 700 ₪ לחודש, כאשר סכום זה כולל הוצאות מדור ואחזקתו.

סוף דבר:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

- 1 בהתחשב בנתונים השונים שמניתי לעיל, בהתחשב בגיל הילד, בצורכיהם וביכולותיהם
2 הכלכליות של ההורים, הנני מחייב את האב בגין מזונות הילד בסך של 1,250 ₪ לחודש כולל
3 הוצאות המדור ואחזקתו.
4
- 5 עם הגיעו של הקטין לגיל 6 סכום המזונות יעמוד על סך של 700 ₪ לחודש.
6
- 7 דמי המזונות ישולמו לאם בכל 28 לכל חודש עבור אותו חודש, וזאת החל מיום 28.3.2020
8 (עבור חודש מרץ) ואילך. דמי המזונות הנ"ל יועברו על ידי האב בהעברה בנקאית ישירה
9 לחשבונה של האם.
10
- 11 דמי המזונות הנקובים לעיל, יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, כפי שזה מתפרסם מידי
12 15 בכל חודש על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. מדד הבסיס יהא המדד שיתפרסם
13 ביום 15.3.2020 (להלן: "מדד הבסיס").
14
- 15 דמי המזונות הנ"ל יתואמו ויעודכנו על פי השינויים ממדד הבסיס הנ"ל מידי שלושה
16 חודשים.
17
- 18 למען הסר ספק, מודגש בזה שמדדים שליליים לא יובאו בחשבון, קרי דמי המזונות לא
19 יופחתו.
20
- 21 הפרשי מזונות העבר מיום הגשת תיק י"ס (24.10.2019) ועד לחודש פברואר 2020 ישולמו ב-
22 12 תשלומים שווים ורצופים ועוקבים וזאת החל מתשלום דמי המזונות של חודש מרץ 2020
23 ואילך. היה ולא ישולם תשלום מהתשלומים יעמוד כל חוב מזונות העבר לפירעון מידי. ככל
24 וישולמו ע"י הנתבע סכומים כל שהם ניתן יהיה לקזזם מסכום מזונות העבר.
25
- 26 דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו לידי התובעת בנוסף לקצבת הילד המשולמת לה על
27 ידי המוסד לביטוח לאומי ו/או בנוסף לכל קצבה, גמלה או הטבה לה היא זכאית, ככל
28 שהיא זכאית על פי כל דין.
29
- 30 בנוסף לדמי המזונות, יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבריאות של הילד אשר
31 אינן מכוסות על ידי סל הבריאות או ביטוח רפואי אחר, ובהוצאות החינוך השוטפות
32 והחריגות אשר אינן מכוסות על ידי חוק חינוך חובה, על פי קבלות שתציג האם ובניכוי
33 הנחות שתקבל.
34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 9420-12-19 ב' נ' ב'

55. המזונות ישולמו במלואם עד שימלאו לילד 18 שנים, או עד סיום כיתה י"ב, לפי המועד
המאוחר מביניהם, והחל ממועד זה ועד תום השירות הצבאי הסדיר יעמדו מזונותיו על
שיעור של שליש מגובה המזונות שישולמו.

56. בנסיבות העניין, ולאור הסכמת הצדדים לפיה פסה"ד בתביעה זו ייקבע על סמך החומר
שבתיק ללא שמיעת ראיות, ולאור העובדה כי הצדדים הגיעו להסכמות גם בסוגיית
המשמורת וזמני השהות של הילד, ועל מנת לא להסלים את הסכסוך בין הצדדים, מצאתי
שלא ליתן צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

57. המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' אדר תש"פ, 05 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.

מחמוד שדאפנה, שופט